

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Trophæa Mariana, Ob Hæresim Trivmphantam

Mattsperger, Daniel

Ursellis, 1601

Trophævm VII. D. Mariæ Virgini Virginvm S. Licentiâ & Libidine coercitâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70269)

D. Bern. Ser.
85. super
Cant.

uore; imò verò ego miser, & quiuis peccator meâ fide atque prece, tuâ verò deprecatione, & illius inprimis auctoritate, sum, eroq; semper, vti spero, omnipotens. Nihil enim omnipotentiam VERBI clariorem reddit, quàm quòd omnipotentes facit omnes, qui in se sperant, & erit nihilominus vnus tantum, ac solus omnipotens & clemens DEVS, qui regnat, & triumphat cum Matre sua, cum Sanctis suis, cum Christianis suis in æuiterna sæcula.

TROPHÆVM SEPTIMVM.

Argumentum.

Prou. 5.

Displicet petulantibus Hereticis, quòd MARIAM tanquam ducem Virginitatis, & aliarum virtutum sequantur multi Catholici, atque eo nomine sodalitia instituunt, & certis quasi legibus deuinctas societates atque ordines etiam Monasticos. Nam vt ipsi sine maiori nota in omnem intemperantiam se effundere possint, omnia hac fræna, quibus Libido & Licentia coercetur, non solum abiiciunt, sed conculcant, & apud lasciuam plebem, non modò vt ridicula, sed vt noxia, exosa faciunt. Vnde fit, vt sine numero moriantur multi, quia non habent disciplinam, & in multitudine stultitiæ suæ decipiuntur. Iterum ergo triumphat Beatissima Matrum, quòd sub eius nomine ac signis Christo in perpetua puritate militant innumeri puerorum ac puellarum, virorum ac foeminarum greges, qui Libidine & Licentiâ deuictâ, disciplina, & castimonia corporis & animæ coronas à DEO promerentur.

DIVÆ

DIVÆ MARIÆ, VIRGINVM VIRGINI S,
LICENTIA ET LIBIDINE COERCITA.

VALEANT, inquit, Mariana Sodalitia, quoniam benedictus Deus, per quem vocati sumus in societatem filij eius. Valeant Mariana lege, quæ in tantum numerum iam, & molè excreuerunt, ut & discere omnes nedū exequi sit difficilius, quàm seruare Dei legē. seu veterem seu nouā. Et verò iam, ipsi Christo desunt serui, postquā Maria serui & fratres, & filij, & sodales, Et nescio quæ portentosa mancipia in Ecclesia extiterunt. Liberi sumus, quia libertate Christus nos donauit: Cur igitur seruitutis iugo iterū subijcitur: licet, si modo libeat in coniugio pudicè, in conuiuio sobriè, in sacris reuerenter, in curia obedienter, in foro abstinenter, inter maiores demissè, inter æquales amanter, inter maiores modestè, in Republica communiter versari? Qui sese vbiq; sit, Christianū meminit, alio monitore opus nō habet. Idem. n. est sanctè iuste perfectè viuere, quod Christianè. Apage cum isto Mariano seruitio, vni Christo seruiamus.

Ita enim uerò; Vni Christo seruiamus. In hoc ipso enim, in quo triumphas, triumpharis; Vni Christo seruiam⁹, sed ita seruiamus, quemadmodū ipse iussit ac mādauit, nempe ut ppter ipsum hominib. quoq; seruiamus. Quod cunq; inquit, vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis, nō solum inquit, si cibū, si potum, si vestem, esurienti, sitiētī, algenti dedistis, si egros, si vinctos visitatis, sed ne quid forte excipias, quodcunq; siue honoris, siue amoris etiam minimo exhibuistis, & seruistis, mihi fecistis. De uiuentibus, inquit, hoc mandatum est. Maria ergo non uiuit? In terris certe iam non versatur inquit. Calumniemur ergo & cōuitiis insectemur Mariam, & Sanctos in cœlis, quoniā de terra migrârunt. Nam si eos in cœlis, iam meliore fui parte beatos, non vult à nobis sic honorari Christus, nec ma-

1. Corinth. 7.
Libido & Licentia, nō minus se quàm cetera Hæreticorum Flagitia sub Christi nomine in animos Catholicorum infinuant.

Galat. 4. 5.

Etiā qui MARIÆ seruiunt, vni Christo seruiunt.

nec maledicta in eos vindicabit; quòd si non licet Mariã & Sanctos dehonestare, licebit sine dubio honorare. Licebit igitur etiam eisdem quodammodo seruire. Nam vt quisq; est honoratissimus, ita ei quoq; diligentissimè seruitur. Ecce tibi ergo hominum Sanctorum, Mariã & Christi seruos ab ipso Christo probatos? Ne autem negligenter seruias, istis ipsis tanquam ipsi Christo seruire debes, sic vt iubet Apostolus non solum Christianis, sed Ethnicis seruire; & ipse Christus non minùs remunerari paratus est, quàm si ipsi soli seruiisses. Vide quapropter mi homo, si ego, qua tu quoque Christi sanguine redemptus, & salutari fonte regeneratus es, me seruum tuum, me fratrem tuum appellari volo, nunquid eò minùs Christi frater, socius, seruus essem? Quomodo ergo, si MARIÆ sodalis, frater, seruus dici, aut haberi cupio, Christi seruus, frater, sodalis nuncupari non possum? An quem honorem peccatori Christus fauet, hunc Mariã inuidet? An minus in MARIA virtutis & gratiã, quàm in te est? Volo Mariã seruire, cur hoc? quia ipsa Christo seruiuit. Volo MARIAM honorare, quia à Christo honorata est. Volo MARIAM rogare, quoniam à Christo semper audita est.

Coloff. 3.

Qui se MARIÆ fratres, sodales, seruos, appellari volunt, solam DEI gloriam quarunt.

Exultant ergo MARIÆ serui, quoniam Christo seruiunt. Aut quid tandem est, quod hoc genere fraternitatum, sodalitatum, congregationum, ordinum, præscriptionum, sanctionum, legum, obseruationum ac rituum deniq; merito reprehendi possit, cùm in iis omnibus nihil aliud magis, quàm Christus, quàm æterna salus, quàm cœlestia præmia, quàm virtus Christiana, quàm castitas, quàm pietas, quàm disciplina quærat, atq; id vnicè agatur, vt quantum fieri potest, omnia irritamenta, atque illecebræ scelerum atque vitiorum extirpentur, atq; adeò

quàm

quàm minimum peccetur, & quàm plurima sint è contrario ad omnem virtutem & perfectionem Christianam incitamenta? Quid, inquam, ex istis maximè displicet? an quòd Mariæ nomine ad virtutem omnifariam extimulentur? an quòd plures coniunctis animis, eadem voluntate, ad eundem finem iisdem vitæ rationibus properent? An ipsæ illæ viuendi rationes, & fines propositi, nempe castitas, sobrietas, ieiuniū, charitas, & similia improbantur? An quòd in hæc certo modo, definito tempore, præclaro ordine exequenda conspirent, & coniurent quodammodo, atq; quasi quibusdam vinculis se alligent? An demum, quòd qui ex constantis animi sententia, ex voto, atq; corroborata in virtute voluntate salutem suam quærunt, pro diligentia, vigilantia, laboribus suis promissam remunerationem expectent? In his enim omnibus aut singulis vitium esse debet, vt sodalitia, ordines, congregationes Marianæ damnentur.

Nomen ipsum Marianum iam Trophæum fixit; nihil enim Marianum esse potest, quod non sit Christianū. Ad Christianam verò perfectionem ardentius expetendam, & studiosius perquirendam incitat non solum nomen, sed multò magis exemplum Marianum. Volo ergo semper in ore, atque corde gestare Mariæ nomen, vt imitandæ eius humilitatis, patientiæ, charitatis, & omnigenæ virtutis mihi adiumento, aut munimento sit; Id verò quid incommodi adfert? an periculum est, vt Christo displiceat, qui Matris Christi virtutes imitari desiderat? *Christus, inquit, imitandus potius est.* Ita sanè: sed quoniã Christum non nisi per imaginem in hac vita contemplamur, vbi speres te illam perfectiorem inuenturum, quàm in sanctissima Matre eius. Libet igitur aliquando MARIAM, aliquando alterius Sancti vitam contemplari, & præclare

Nihil potest
esse Marianū,
quod non sit
Christianum.

facta æmulari, atque adeò eorum, quos miramur, aut imitamur nomine gloriari, siue tanquam Magistrorum, siue tanquam Ductorum. Et quid hoc mali est? Si Mariæ, si Sanctorum, si cuiuscunque hominis virtutem, vel studiis, vel præconiis sic effero, tanquam si ab ipsismet magni & sancti sint, atq; adeò si Christum excludo, merito condemnor. Si autem in his non nisi Christi donum agnosco, & potentiam eius in ipso munere celebrando deprædico, sub alieno nomine ipsum Deum dilaudo. Sed omisis omnibus, nemini pio Marianum nomen potest aut exosum, aut Christiano indignum videri, qui cogitat in eo nomine beneficiorum, non solùm quæ Mariæ Christus præstitit, sed quæ per Mariam in vniuersum hominum genus redundârunt, memoriam inculcari; neque satis video, quomodo honori Filii fauere possit, qui Matris eius mentionem non gratissimam habeat.

Sodalitates,
Ordines & in-
stituta Maria-
na diuersa, nõ
minus ornant
Ecclesiam quã
Rempublicam
diuersis tribus
ac status cipiũ.

Deinde hoc quoque laudis & triumphus est Catholicos inter, non solùm vt pauculi quidam, & singuli, sed, vt multi, & integræ familiæ, imò etiam communitas quædam hominum inter se conueniant, & Mariæ nomen vndiquaque præferant, atque adeò, quasi publicè protestentur, se veros & bonos Christianos esse, eò ipso quòd Marianis cœtibus sese immisceant, ac propria sodalitia inter se instituant, non vt communem Ecclesiæ cœtum condemnent, sed vt illo sese digniores præstent. Atque vt in bene constituta ciuitate aut Republica, vna quædam absoluta communitas est, diuersæ tamen familiæ diuersis honorum, & insignium titulis ornatae sunt, diuersæ quoque tribus, ac distincti ordines, quorum quanto maior varietas, & conspectior differentia est, tanto maior eius Reipublicæ gloria apparet, dummodo vnum in finem conspirent omnes, nempe vt Rempublicam

saluam

saluam ac beatam velint. Sic in Christiana hac Republica, dum omnes vni Christo seruiunt, licet ordinibus, & sodalitiis distinguantur, si modò sibi Christiani nominis propagationem, propriam aliorumque salutem propositam habeant, nihil refert, vtrum vel Mariæ, vel cuiuscunque Sancti nomine, pios cœtus instituunt, seq; coniunctis studiis ad virtutē mutuò excitent; eiusmodi enim cœtus non ad destruendam, sed ædificandam Ecclesiam plurimum faciunt, neque coagmentata dissipant, sed velut Emblemata quædam exornant; neq; Sponsæ Christi vestem dissuunt, sed velut præstantissimis floribus ac gemmis distinguunt, & variegant, vt assistat Regina illa à dextris Dei, circumamicta varietate.

Dic vero mihi etiam, si quis paterfamiliâs in domo sua certum ordinem obseruari velit, an id reprehendendum est? si nulli suorum velit licere, vt ab eo ordine deflectat? Quid si plures familiæ in similem domesticæ administrationis ordinem conspirent? Quod ergo ad res humanas rectè dirigendas & expediendas consultissimū est, cur id ad virtutes adquirendas, ad conseruandam vitæ puritatem inualidum & infirmum esse putetur? Quid enim Ordines, Sodalitates, Congregationes Marianæ, vel quocunque titulo insignitæ, aliud sunt, quàm multorum conspiratio, vt certa quadam lege atq; ordine res humanas atque diuinas tractent; neq; solū certis illis legibus, sed multo magis mutuis exemplis ad Christianam perfectionem extimulentur? Nonne Christus duorū aut trium in oratione consentientium pluris æstimat, quàm singulas singulorū preces? Si duo, inquit, ex vobis consenserint super terrā, quodcunq; petierint, fiet illis. Quid si ergo ad orandum consentiant decem? quid si viginti? quid si centum? quid si mille? quid si plures etiam? quid si isti

Psal. 44.

Cœtus ac sodalitates MARIANÆ nihil aliud sunt, quàm distinctæ familiariz, aliis atque aliis legibus, optimis tamen & in priuatam ac publicam vtilitatem temperatæ.

Math. 18.

Hæretici non
oderunt sode-
litas, nisi sacra
vel Mariana.

Obligatiōē
& necessitatē
benè viuendi
quam quis si-
bi ipse impo-
nit, oderunt
petulantes
Hæretici.

omnes, non tantum simul & semel, sed sæpius, aut quoti-
die conuenerint, & consenserint in oratione ad Deum?
Licebit igitur ex Christi mandato cœtus & sodalitates,
(vel quomodocunque appellare velis) instituere ad simul
orandum. Cur non etiam iidem sic congregati simul ie-
iunare, simul corpus castigare, simul ab omni voluptate,
non solum illicita, sed etiam quandoq; à concessa absti-
nere possint? nam si singulis precari, ieiunare, castis esse
licet, cur simul congregatis non liceat? Atque hoc ipsum
est, quod Licentia & Libido virus abscondit, cum contra
cœtus, & sodalitia Mariana differit, non enim cœtus, at-
que conuentus & sodalitates odit, sed Marianas; illas au-
tem etiam scelestissimorum coitiones, in quibus estur,
bibitur, genio ac libidini indulgetur, maximè probat, id-
eoq; has ciuilitatis titulo, illas superstitionis conuitio
afficere solet. Age enim, & omnes mihi omnium ordi-
num, cœtuum, sodalitatum sacrarum, & Marianarum,
presertim, leges, & viuendi præscriptas formulas euolue;
nihil profecto magis reperiēs inculcari, quam precum as-
siduitatem, ieiuniorum austeritatem, vitiorum extirpati-
onem. Virtutum ac perfectionis studium.

Quæ, si Libido, & Licentia personata tandem vi ve-
ritatis constricta, aperte reprehendere non audet, desul-
toriam tamen temeritate eò tandem confugit, *vt in illam
quasi obligationem, quam sibi quisque imposuit, quodq; se legibus
nouis quodammodo astrinxit, acriter inuehitur, quasi bene
agere, castè viuere, carnem spiritui subiicere, vel ideò sit
deterius, quòd id facturos Deo nos siue iuramento, siue
voto, siue deliberatâ voluntate promiserimus. Et si fortè
concedant, hæc facere licere, nolunt tamen, vt ad similia
promittenda, vel quisquam instigetur, vel postquam pro-
miserit, ad eadē seruandā adigatur, atq; adeò fidem Deo*

& San-

& Sanctis eius datam, nec pili faciendam existimant. Ex quo ipso satis cognosci potest, qua fide in humanis rebus versentur, qui fidem in cœlestibus tam parui æstiment.

Ex omnibus porro fucis, quibus se Impuritas & Dissolutio pingunt, iste est, quo maximè imbelles & lippos oculos fascinant. *Sint enim, inquit, bona & laudabilia pleraque, quæ in cœtibus, ac sodalitiis istis præscribuntur. At eo ipso vitiantur, quòd illis se cœlum promereri existiment plerique, atque adeò operibus his arbitrariis confisi passionis Christi meritum & laudem imminuant, quasi eo non indigeant, qui suis idem virtutibus consequi possunt.* Ego verò ne sis nescius omninò, si iustè, si castè, si sanctè vixero, à Deo remunerationem expecto; cur enim non expectem, quod ille tam liberaliter promissit; quoniam, inquit, merces vestra magna est in cœlo? Meritum autem Christi, vsq; adeò non extenuatur à me, ut credam certusq; sim, nullius vnquam fuisse, aut etiam potuisse vel posse existere tantam sanctitatem, ut abiq; Christi merito cœlū mereri queat. Nam si absque Christo beatitudinem, aut gratiam Dei consequi possemus, non solū nihil Mariæ precum patrocinio tribueremus, sed ipsius quoq; Christi memoriam, imò ipsam eius passionē superuacuam atq; inutilem censeremus. Verūm hæc larua est, quā se vestit Libido & Licentia, Christi meritum scilicet & passio, Hæc enim confisi, qui nullum ex bonis operibus fructum, aut remunerationem expectant, in omnem intemperantiam & flagitium præcipites ruunt, quoniam iam à Christo redempti sunt, & quidquid agunt, dummodo credant, beati sunt.

Sed quid? pugnamus adhuc? an victis insultamus? Maria Virgo virginum est, non modo ante partum, & in partu, & post partum, sed prima virginum, quæ non ex necessitate, sed firmissima voluntate, non fortuito euen-

Hæretici, vt eis liceat quicquid libet, Christi meritum, & passionē iactant.

MARIÆ Virginitas eò admirabilior, quod ex voto & sine exemplo.

Anselmus, Be-
da, S. August.
libro de san-
cta Virginita-
te. c. 4.
Luc. 1.

tu, sed ardenti voto Virginitatem Deo sacrauit. Virum inquit, non cognosco. Tu mihi licet vsque & vsque conceptus narra; & Matrem, & Dominum & Filium Altissimi; virum non cognosco. Fiat quidquid futurum est, quidquid Domino placiturum est. Virum non cognosco. Non mihi tanti est matrem esse; Filium edere; quia virum non cognosco; Potest me omnipotens matrem facere, sed virum non cognosco; Potest Altissimi Filius ex me nasci velle, sed virum non cognosco. Facio quod pollicita sum, postquam semel aperui os meum ad Dominum; Ita sim, vt ais, gratiâ plena, virum non cognosco. Ita, sit Dominus mecum, virum non cognosco. Ita sim benedicta inter mulieres, virum non cognosco. Mihi decreta, Deo deuota Virginitas est, virum non cognosco. Amabile & optabile nomen Matris & Filii; sed si potest aliqua sine viro mater esse; quia ego virum non cognosco; non recuso labores nutritionis; sed refuto voluptatem conceptionis, & sordes corruptionis, & quæ consequitur maledictionem partionis; virum non cognosco: sed si potest aliqua Virgo & Mater esse, si virum parere non cognoscens virum, si corpore intacta, & fructui fœcunda esse; si deniq; vndiq; pura simul & puerpera esse possum. Ecce ancilla Domini &c. Quis verò dubitare sanus possit, incredibile sub horum verborum integumento thesaurum latere, virum non cognosco? Ante oculos Marię Angelus assistit ante mentem Deus obuersatur, illa autem quid? triumphat, virum, inquit, non cognosco. Quid si cognoscerem? iam Virgo non essem, iam irreparabile bonum amissem, iam aurum luto, luce tenebras, cœlo deniq; terras commutassem. Vnde tibi hæc ô puella sapientia? ô tenella constantia, quæ nullis illecebris molliri, nullis viribus moueri potest.

Nulla

Nulla est, fuit, aut vnquam erit sub cœlo natio, cui non virginitas, quasi quædam diuinitas videretur, & qui rem non nôrant, spem amabant: Itaque sola professio Virginitatis, summa erat assecutio dignitatis. Vnde merito Virgini versum liberiolem scribenti Orator insultat. Tibi, inquit, Magistratus suos fasces submitunt, tibi consules, prætoresq; via cedunt. Nunquid exigua mercede Virgo es? Tanti ergo passim virginitas fuit inter homines, antequam verè virgines essent: post homines autem natos ab exordio sæculorum, nullam Sol vidit talem virginem, qualem nobis describunt Mariæ verba ista; virum non cognosco. Etiam quæ viros non cognoscebant, optabant tamen, & tacitos affectus, versibus quandoque exprimebant. Felices nuptæ (canebat illa) moriar, nisi nubere dulce est. Et quomodo poterant verè virgines esse, quæ nec Deum verè cognoscebant. Ideò audacius ac fidentiùs MARIA dicit, virum non cognosco, quia Deum inter omnes perfectissimè nôrat; Illis ad solatium viro aut muliere opus est; quibus ignotum est, quàm dulcis ac suavis sit Dominus. Si enim quæras ex MARIA, cur virum non cognoscat? quid responsuram putas? sed quis illius cœlestis animæ sensa poterit explicare? placet vicariam responsionem ab Apostolo petere. Virum, inquit, non cognosco; quia Virgo & innupta cogitat, quæ Domini sunt, quæ cum viro est, diuisa est.

Agedum, dic ergo mihi quisquis es hostis Virginitatis, quid censes? Fuit ne hæc MARIAE votiua Virginitas grata DEO? Ingratam enim vel execrabilem DEO fuisse ipsa Libido fortè, non dicet. Si igitur accepta DEO MARIAE Virginitas; an vt MARIAE & aliorum Sanctorum humilitatem, Mariæ charitatem, Mariæ fidem laudare, mirari, æmulari licet, sic etiam puritatem, casti-

Virginitas apud omnes gentes, quasi quædam diuinitas in admiratione fuit.

Vide Sen. 1. 6. Contr. & contr.

1. Corinth. 2.

Qui MARIAE puritatem aut quamuis virtutem imitari conatur, ipsum Christum imitantur.

tem, castitatem, virginitatem, magni æstimare, suspicere, imitari licet? *Christum*, inquit, *mirabor & sequar*. Sanè Christum inquam, Christus dux agminis, siue ad virtutè quamcunque, siue ad cælum. MARIA CHRISTVM, Apostoli MARIAM, tu Apostolos, ego te sequar; licet vnus, licet mille præcedant, Christum tamen sequimur. Imitatores mei estote, inquit diuinus ille Paullus, sicut & ego Christi. Dux ergo mihi Apostolus, sed supremus Dux, ipse Christus; quisquis in eodem agmine antecedit, sequenti Dux est, MARIA, nunquid te ætate, meritis, dignitate antecedit? Licet ergo Ducem eam agnoscas humilitatis, fidei, caritatis, quoniam in his omnibus Deum ipsum Ducem secuta est.

Philip. 3.

Perplexibilia
Hæreticorum
responsa, eum
de Virginitate
& Castitate
quaritur.

Licet igitur Mariam sequi Ducem puritatis. An non & virginitatis? Quid trepidas affirmare, aut negare, semel dic *Licet fortè*, inquit, *ei qui possit, nemo tamen coactus debet*. Heus planè, cur non planius loqueris? *Fortè*, inquit, *licet*. Fortè ergo non licet; fortuitam ergo fidem, & minimè certam habemus; semel dic, ô labes impura, aut nunquam dic. *Marianum*, inquit, *pruilegium est; Virginem parere, peperisse virginem, nemini concupiscendum, nedum imitandum*. Hem cauillator, non de partione loquor, sed de puritate virginea. Licet ne eam vitâ, moribus effingere velle? *Liceat*, inquit tandem, *iis, qui possunt; qui potest capere capiat*. Sed qui sunt illi qui possunt? *Quibus datum est*, inquit, *auctore Christo: verba sunt enim Christi*. Agnosco Christi verba, & flagitium tuum; nunquam ad id quod insimulas, hoc dixit Christus, nec per ea verba quæsito illi respondit. Heus igitur nugator, hoc ipsum quæro; Quibus verò datur? An volentibus? an petentibus omnibus? an nolentibus obtruditur? si hoc, non solum vilis est gratia, quæ inuitis impingitur; sed etiam quo quisque erit à puritate

Matth. 19.

Virginitatis
& castitatis
donum, qui-
uis à DEO im-
petrare & ser-
uare potest, mo-
do serio velit

alienior

alienior, hoc erit gratia castitatis insignior; si verò volentibus tantum ac ritè petentibus cœlestis hæc gratia donatur vni, nonne & decem, nonne & mille, non & millies millibus, atque adeò innumeris sic ritè petentibus donari potest? An fortè cetera tempora sunt, quibus aures diuinæ ad eorum vota, qui castitatis beneficium expetunt, obsurdescant? quòd si hoc blasphemum videtur, pium igitur est opinari omni tempore, omnes homines ritè petentes audiri à DEO, qui omnia omnibus dat affluenter; nisi fortè virginitatis tam parcus est, vt solam eam, quamuis rectè postulantibus neget? Fortè tanta puritatis in cœlis inopia est, vt illi detractum videatur, quod hominibus ex ea communicetur. Hanc impietatem si abominaris, veritatem igitur amplectere; nulli prorsus ritè petenti cœlestem gratiam, nulli vel ad pudicitiam in coniugio, vel ad castitatem sine coniugio, atq; adeò nec ad virginitatem deesse. Virginitas igitur à Deo est impetrabilis. Iam quod à Deo fas est impetrare, fas est rogare: quod fas est rogare, fas est sperare; quod fas est sperare, fas est conari; semper ergo fas est puritati ac virginitati studere; Iam igitur non fortè tantum; sed certò licet Mariæ Virginitatem amare & imitari. *At eò inquit, vsque pertingere non possumus?* Ecquò non possumus? vt puritate MARIÆ Virginis pares simus. Esto; An nec eò vsque progredi poterimus, vt virgines simus, hoc est, vt sancti corpore & spiritu.

Viden' freudentem & se torquentem Libidinem, cuius iugulus petitur; *Non solent, inquit, virgines esse, quæ videri volunt, aut quæ puritatem profitentur.* Quid est hoc ipsum; non solent? quostangit? Ego verò non de eo quod solet, sed quod potest, quod debet fieri, sermonem habeo. Potestne igitur qui vxorem non habet, quæ virum non habet (siue cælibem, imò cœlitem hanc solitatem spontè

Iac. 1.

Dignitas castitatis non imitatur, etiamsi multi castitatem professi, casti non sint.

M

delegit,

1. Cor. 7.

Hæretici non
constanter
vel asserere vel
negare audent,
castitatem
semper aut diu
seruari posse.

Dum summa
Castitatis tu-
endæ difficul-
tas fingitur, ad
omnem intem-
perantiam Li-
bidinis, ianua
aperitur.

delegit, siue aliqua necessitate suscepit) purè, sanctè, vir-
ginea cum integritate, & castè, Dei fauente gratiâ viue-
re? Imò, inquit, *vnusquisq; uxorem suam, & vniqueq; virum
suum habeat.* Heu peruerſitatis! Iube ergo fulmenta lectû
scandant, & Apostolo fretus in ipsis cunis iugales toros
sterne. Ego autem de iis loquor, qui, vel quæ virum aut
mulierem vel non habent, vel coniugio frui, siue ex voto
nolunt, siue p ætatem aut euentum aliquem non possunt.
Illi, illi, inquam, an castitatem vel virginitatem puram tu-
eri possunt? Quid faciam, vno ictu belluam confodiam, an
sic potius, vt se mori sentiat? *Potest, inquit, seruari castitas, sed
non diu.* Quid est hoc ipsum non diu? aut quàm diu ergo
potest cõseruari? dies, menses, annos, enarra, dic clarè post
q; temporis aut ætatis spatiũ castimonix tuendæ vis in vi-
ro, in fœmina expirat? An definitũ est? Igitur qui, vel quæ
vltra id tempus nuptias distulerit, impunè iam corpore
merebitur, impunè adulter, impunè incestus erit; si enim
post illos certos annos castitatem tueri iam non potest,
neccesse est, vt in libidinem ruat; vt qui semel præcipitatus
est, cum sustinere se non possit; siue scopulo allidatur, siue
terræ affligatur, siue vndis hauriatur, ipse præstare nõ po-
test. sic si modus ætatis homines in intemperantiam præ-
cipites agit inuitos, ac nolentes, cur stuprum, adulterium,
incestum in homine vindicari vis? Naturam ipsam ream
potiùs agas licet, quàm ipsum miserum hominem, quem
illa libidinis præcipitio damnauit inuitum.

Ecce quanta aperta est ad omne genus flagitii & li-
bidinis vis, fœminis, in omni ætate, & statu ianua. *Imò
maturanda sunt nuptia,* inquit. Quid si autem nuptiæ pro-
perari non possint? quid si etiam post nuptias cõiugio frui
sæpè ac diu nõ queant. Hoc igit tempore si tetra Libido
venas inflet, quid agendũ æstuanti? quid nisi illud ex scho-

la Vene-

la Venerea? Si præsto est impetus in quem continuo fiat & cetera. Nō. n. violabo te sanctè pudor, comemorando sermone Libidinis prætextato. Cuius & ipsam pudet, dū fallere studet. Itaq; *sint sanè inquit, qui & diu & semper castè vivere possunt, at hoc perrarum est.* Ecce non vult videri Libido, libidinem suadere, etiam dum blandissimè, & fallacissimè suadet. Retractemus eius dicta. *Perrarum est homines castos ac virgines permanere.* Vnde autem hæc raritas? ab inclementia Dei? an ab hominū negligentia? an à tua diffidentia? *raros, ais, quanto malles nullos dicere, quoniā te nullos monstrare posse credis, & in quoscunq; incidisti hos vel non posse, vel nō debere ad castitatem & puritatem virginiam aspirare decernis: tuaque cupiditate effrænata cæteros æstimas.* Dic enim quæso, quemadmodum fiat, vt quoscunque puritatis ac virginitatis professores videas, eos castos non credas? An secundum prouerbum, fur furem, mœchus mœchum optione nouit? An tuæ malitiæ & mulierositati aliorum infamiam vis patrocinari? an tu purus ideò, & sanctus eris, quod sanctitatem & puritatem professos calumniaris? *Exempla, inquit, & historia, & quotidiana experientia pro me loquatur; nota sunt sacerdotum, monachorum, monialium supra, adulteria, incestus.* Fateor pro dolor, sed quid inde vis effici? *Igitur professio castitatis illicita est; & omnis sacerdotum, monachorū, monialium ordo extirpandus.* Bella argumentatio, cui geminam alteram addam tam confimilem, vt è summo puteo similior nunquam possit aqua aquæ sumi. Nota sunt Magistratum, Ministrorū Evangelicorum ciuiumq; in ipso coniugio commissa supra, adulteria, incestus. Igitur professio pudicitæ conjugalis illicita, & omnis vxorius ordo extirpandus est. *Dissimile est, inquis, nam coniugum inter se societas à Deo instituta est. Soli uaga castitas non item.* Facita esse, nunquid ideo magis istis

Horat. 2.
Sat. 1. 9.

Castitas extra
Coniugium à
Deo quoque
præcepta est,
neque Matri-
moniū magis
quàm hæc
mandata est.

M 2

quàm

quam illis, scortari, adulterari licebit? Verum quod effugit ex ore verbum; professio pudicitiae coniugum à Deo constituta est, at professio castitatis extra matrimonium non est demandata. Igitur si illi, qui in matrimonio sunt, quoniam à Deo institutum matrimonium est, debent pudicè viuere, illi qui in matrimonio non sunt, non debent castè viuere, quoniam non est institutum à Deo, vt quisquam sine coniugio castè viuat? Habemus ergo Deum aduersarium castitatis, inimicum perfectionis, si tu non nugas blattis, nam quod ad rem praesentem spectat, in sacerdote, monacho, moniali, hoc requiritur, vt extra coniugium castè viuat. *Debet, inquis, nuptias celebrare, Quid si nolit, quæ illum scriptura cogit? quid si non possit, quis illum tyrannus adigit? Quod si se libidine incestabit, siue virginitatem, siue matrimonium professus, homo vnus à virtute, virtus à se non degenerauit. Dic mihi quot adulteris opus est, vt castum matrimonium suam dignitatem amittat? totidem opus erit, vt pura castitas Deo placere desinat. Non debet ergo, qui extra coniugium est, coniugio copulari; satis est si castè viuat. Non potest, inquit Libido, & foetentem animam exhalat.*

Euangelii Lutherici finis, castitatem seruari nõ posse, Fructus autem eius doctrinae, licenter libidinari.

Atq; hoc est illud signum; quo primùm sublato deserta, vastata, exusta, solo æquata sacerdotum monachorum sanctimonialium collegia. Hinc raptæ, captæ, constupratæ, sanctæ & Deo dicatæ virgines, nec semel tantum, sed perpetuo incestui, fallaci nuptiarum nomine alligatæ, atque demum publicè ferè nullum nefas haberi, nisi id vnum castitatem aut virginitatem profiteri, iamq; quasi diluuiò quodam obscœnissimarum libidinum inundabat, & innatabat mundus, cum tanquam salutare sidus MARIANA Virginitas, solito clarius effulsit, tempestatemq; serenauit, Ad huius amabilem lucem etiam quam

plurimi

plurimi castitatis naufragi, cursum suum flexerunt, & teliciter tandem enatarunt. Ah piget, & pudet meminisse illius temporis quo Libidinosum & Licentiosum hoc Evangelium ex Orco primum Luthero internuncio disseminatum est. Quam miserabilis orbis Christiani, & Germaniæ facies! nonne iam omnis puritas, castitas, & virginitas conclamata videbatur? Videbatur sanè, & iam velut victrix triumphabat Libido & Licentia, nisi virginum virgo desperatis rebus subuenisset, ac veteranorum militum delectu habito, nouisq; copiis instructis, exultantes iam spoliis hostes oppressisset. Itaq; MARIÆ Virginis virginum apud IESVM Christum eius Filium patrociniū primum omnium vetera Sacerdotum & Clericorum Collegia velut castitatis domicilia ædificiis restaurata, castis habitatoribus repleta, optimis legibus renouata sunt. Similiter monasteria religiosorum hominum, tanquam Dei castra restituta, & quasi legionariis innumeris castitatis militibus sunt adaucta. Quæ verò virginitatis arces obtinent, Deo dicatæ sanctæ virgines, eæ nouis sanctissimarum legum & arctissimæ disciplinæ molitionibus ita communitæ sunt vt si voluntaria ac nefaria peditio absit, Libidini ac Licentiæ inaccessi sint ad eas aditus. Deinde incredibile est, quantum castissimorum hominum numerus inter Catholicos auxerit nouorum temporum monasteriorumque exædificationibus, vt quamuis post tantam cladem tamen non solum magnificentiam structionum, sed etiam præstantiam virtutum & puritatis cum priorum sæculorum dignitate certare posse Ecclesia Catholica; etiamnum hodie alicubi videatur. Quid ego iam commemorē nouos, virorum fœminarumque religiosos ordines, qui vno hoc sæculo, furente Licentia ac Libidine tanto numero, tanta puritate & sanctitate extiterunt, vt in iis

Post Marianos honores & fodalitia restaurata, Castitas quoque & Virginitas in Orbe floruit.

De his vide Thomam Bozium de signis Ecclesiæ DEI tomo 1. lib. 9.

prisci illi & sanctissimi viri, qui eremos & cœnobia incolebant, reuixisse videantur, ob Angelicam vitę innocentia.

Sodalitates
Marianę virtu-
tum quædam
plantaria sunt.

Quam meritò præterea MARIA de Libidine, & Licentia triumphat, ob sodalitates & congregationes eius sub nomine ac patrocinio institutas, inter adultos & paruulos, fœminas & viros inter, quæ plantaria omnigenæ virtutis, præsertim autem puritatis, meritò appellamus; quibus accedunt Scholæ & Gymnasia literaria, in quibus tantâ curâ & industriâ sapientiæ incumbitur, vt nihil illic Veneri, aut eius Filio loci possit esse; Nonne meritò etiam hoc exulcerato sæculo triumphat MARIA, vt Mariana & Christiana Ecclesia, quæ non solum virgines intactas, sed etiam coniuges virgineâ puritate, & viduas ignis secundi nescias non exiguo numero, suo in gremio, sua sub tutela fouet, quàm multæ corporis molliem animi robore; humilitate & modestiâ generis splendorem exsuperâtunt? Non desunt etiam huic sæculo virgines, puellæ, pueri, non solum pro fide, sed pro castitate quoque martyres; inuenies & regii sanguinis prodigos iacturâ regni humani cœleste regnum mercari. Itaq; nobilissimos viros ac fœminas, reges & reginas deprehendas dormituros non regio thoro, sed terrâ procumbere; non exquisitâ dape, sed emendicatâ stipe victitare; non pretiosâ veste & cocco, sed veste & sacco circumdatos, seruos omnium factos, quibus omnes seruire debebant. Nonne hac ætate quoque sub Mariano præsidio strenuè voluptatibus abstinetur, sollicitè vigilatur, studiosè corpus afflicatur? Quanta apud Marianos sodales in precibus pietas, in victu asperitas, in cultu simplicitas? Demum ipsa Libido & Licentia ad Religionum, & omnium rerum confusionem excitandam tam ingeniosa non fuit, quàm Ecclesia Maria-

Idē signo 68.

Harum virtutum exempla omnes Religiosorum ordines suppediant.

na &

na & Catholica ad disciplinam & puritatem conseruandam, & augendam. Porrò hæc omnia & minuta, & pauca videri possunt de Libidine & Licentia, spolia præiis, quæ ex nouo orbe Maria reportauit Trophæa, quæ cum in oculis & ore omnium sint, vix est, vt nostris Elogiis ornatio-
ra reddi possint. Hoc vno nihil potest esse illustrius, quòd quisquis puritatem & disciplinam amat, MARIAM sibi v-
triusq; Duce[m] & Patronam vltro fatetur.

Adeste igitur casti puerorum greges, & puellarum chori; Adeste virgines sanctæ; viduæ religiosæ, pudici cõ-
iuges. Adeste Mariani sodales, fratres, sorores, serui, & qui-
cunq; quomocunq; ad gloriam Christi de Matre eius, honoris titulos vobis sumpistis. Adeste quotquot perfe-
ctam puritatē, & cœlestem virginitatē quam amisistis, suo
saltem merito estimatis. Adeste, & puris animis Virginem
virginū concelebrate, & Mariæ nomen honorate, Marię
memoriã frequentate, Mariæ exempla adumbrate, Marię
patrocinium implorate, & pietatis vestræ in MARIAM,
remuneratōnē à Filio eius amplissimam expectate. Vos
verò qui castitatem & disciplinam pessimè odistis, quiq;
affectandã gnauiter Libidine atq; Licentiã pleno & mili-
tari gradu ad gehennæ putorem & carnificinã sempiter-
nam properatis vnà cum Dea Iuga vestra & Libertate, vt
quidem vobis liber appellare; re verã autem cu n Libidi-
ne & Licentia, tristibus nempe Furiis, & plus olim tormē-
torum, quàm modò blandimentorum ingesturis, æter-
num plorate; aut quod malumus, tandem resipiscite, &
Dei ac Christi vestri virginem Matrem MARIAM cum
Christianis & sodalibus Marianis Angelicisque cœti-
bus, siue vocum & fidium sonore, siue verborum &
laudum honore, siue innocentis vitæ pudore, piè co-
lite, mentesq; vestras humo tandem reflexas in astra

Nemo purita-
tis aut virgi-
nitatis amans,
non gaudet
MARIÆ du-
ctu ac patro-
cinio.

tollite;

tollite; magnitudinemq; ac potentiam Beatorum ac MARIÆ præsertim, non ex humanæ gloriæ infirmitate, sed ex infinitate Diuinæ Maiestatis Iesu Christi, Mariæ & Dei Filii, metiri discite, & ad perfruenda illa eadem sempiterni Triumpho gaudia, castè viuentes, & Deo fidentes aspirate. &c.

TROPHEVM OCTAVVM.

Argumentum.

Inuidet, & imminent Heretici, Ecclesia Catholica thesauris, qui de auro, argento, lapidibus pretiosis in templis Marianis ad Dei in primis honorem, & sacrificiorum vsum, vel fidelium pietatem excitandam, vel quocumq; alio modo seruantur. Inuidiam autem & Auaritiam suam latere existimant, si se pauperum patronos fingant, Iudam in ea re Ducem secuti; Sed cum manifestum sit, ipsas à Marianis clientibus ad placandum Omnipotentem Deum, & in Matre sua honorandum, inestimabiles opes in pauperum, orphanorum, egrorum subsidia coaceruari; merito hoc Trophæum statuit MARIA, tanquam misericordis Mater, & verè totius Mundi Eleemosynaria; innumera- biles enim indigentium, mendicorum, morbidorum myriades, quæ in Ecclesia Catholica liberalissimè aluntur iuuantur, curantur, hanc beneficentiam post Christum debent MARIAE, cui tanquam Matri IESU tantas diuitias in hunc ipsum vsum Catholici consecrârunt. Et in dies maiores offerunt caritate MARIANA, Inuidiam & Auaritiam Scarioicam calcantes.

DIVÆ MARIÆ MATRI MISERICORDIÆ S. INVIDIA ET AVARITIA EXTINCTA.

Inuidiæ & Auaritix
Hæreticæ
larua.

ANTEQVAM Inuidiam & Auaritiam maste-
mus, audiamus eius patronos. Quos illos? V-
num Idololatram; Alterum proditorem. Di-

cite Pon-